

РЕШЕНИЕ

№ 1978

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11771** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на §4б от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) във връзка с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 43403 от 04.12.2023 г. и вх. № 44364 от 08.12.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от М. И. И., лишен от свобода, изтърпяващ наложено наказание в Затворническо общежитие от закрит тип (ЗОЗТ) Кремиковци при Затвора – София срещу Заповед № Л-4894 от 23.11.2023 г., издадена от заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН), с която е наредено оспорващият да бъде настанен в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното му наказание. С жалбата се иска оспорената заповед да бъде отменена, тъй като с нейното изпълнение ще се утежни положението на М. И., който няма близки и приятели в [населено място], независимо, че е адресно регистриран в този град. Посочва, че в момента се намира в Затворническо общежитие от закрит тип (ЗОЗТ) Кремиковци към Затвора [населено място] и се чувства добре, има приятели, които го посещават и го поддържат. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се явява лично, конвоиран от Главна дирекция „Охрана“ (ГДО) и се представлява от адв. В.. Поддържат жалбата, предлагат да се уважи и претендират разноси, съгласно представен списък.

Ответникът – заместник главен директор на ГДИН, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира писмено становище, с което оспорва жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Оспорващият М. И. И. е лишен от свобода и от 22.08.2023 г. изтърпява наложеното му наказание по НОХД № 810/2023 г. на Районен съд – Ихтиман. Постъпил в Затвора [населено място] на 30.10.2023 г. оспорващият е настанен в Затвора [населено място] на основание писмо № П – 176/2023 г. от 26.10.2023 г. на заместник районния прокурор на Районна прокуратура С., Териториално поделение Ихтиман за привеждане на изпълнение на влязла в сила на 26.10.2023 г. присъда. В същото писмо е посочено, че от 22.08.2023 г. жалбоподателят е с мярка за неотклонение „задържане под стража“ до влизане в сила на определението, с което е одобрено споразумението, с което е осъден на 12 месеца „лишаване от свобода“ при първоначален „СТРОГ“ режим. Мярката за неотклонение „задържане под стража“ е изпълнявана в ареста на ул. „м-р Г. В. „ № 2 при О. – София.

На 03.11.2023 г. М. И. е подал молба до главния директор на ГДИН с искане да бъде преведен към Затвора В., защото постоянният му адрес е в [населено място].

На 08.11.2023 г. началникът на отдел СДВРП е изпратил писмо до началника на Затвора [населено място], с което е изпратена молба на И., разпоредено е да се извърши проверка по случая и да се даде становище, което да се изпрати в ГДИН, ведно с цялата преписка. С писмо рег. № 10453 от 16.11.2023 г. началникът на Затвора София е информирал ответника, че лишеният от свобода И. е разпределен за ЗОЗТ „Кремиковци“ на 07.11.2023 г. Извършена е проверка по картоната за свиждане на лицето и програмата ИСИН, е установено, че същият към 15.11.2023 г. не е осъществил полагащите му се свиждания; по данни на жалбоподателя неговите роднини (брат, деца – две дъщери) са с адрес [населено място], [община]. При тези данни е изразено становище ще молба е основателна и са налице предпоставките по чл. 62, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС.

На 23.11.2023 г. заместник директора на ГДИН е издал заповед № Л-4894, с която е наредил жалбоподателят да бъде преместен в затвора [населено място]. Тази заповед е връчена на нейния адресат на 27.11.2023 г., видно от ръкописното отбелязване върху нея.

На 07.12.2023 г. М. И., чрез адв. В. от САК, е подал молба до ответника с молба да не се изпълнява искането му от 03.11.2023 г. да бъде преместен в Затвора – В.. Междувременно М. И. е променил настоящия си адрес в [населено място], видно от приетото по делото Удостоверение за настоящ адрес.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка писмени документи и допълни ангажираните от страни.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК.

В чл. 13 от ЗИНЗС са разписани правомощията на главния директор на ГДИН, като по силата на ал. 6 от същата разпоредба може да делегира със заповед правомощия на своите заместници или на началниците на местата за лишаване от свобода или на областните служби „Изпълнение на наказанията“. В случая главният директор е делегирал това право на заместник главен директор със т. I от заповед № Л – 4743 от 08.11.2022 г., като в т. 6 е предвидено, че може да премества лишени от свободата от един затвор в друг в случаите по чл. 58 от ЗИНЗС, а именно при разпределението им в затворите да изтърпяват наказанието най – близо до постоянния им адрес. Следователно разглежданата заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 58 от ЗИНЗС осъдените се разпределят в местата за лишаване по ред, определен от главния директор на ГДИН, съобразно възможността да изтърпяват наказанието най – близко до постоянния си адрес и изискването на чл. 43, ал.4 от същия закон. В изпълнение на посоченото предвиждане на нормативния акт главният директор на ГДИН е издал заповед № Л – 919 от 08.03.2017 г., с която е посочил разпределението на осъдените по затвори, съгласно постоянните им адреси. Тази заповед е изменена през 2018 г. относно териториалния обхват на Затвора – В., към който са включени област Монтана и [община] с цел спазване изискването на чл. 43, ал. 4 ЗИНЗС.

При един детайлен преглед на нормата на чл. 58 от ЗИНЗС се установява, че, за да бъде изпълнена законосъобразно, следва да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: 1. Лицето да е лишено от свобода; 2. Присъдата да е влязла в сила; 3. Осъденото лице да е представено пред затворническата администрация за изтърпяване на наказанието; 4. Да се разпредели по постоянен адрес в съответния затвор; 5. Да се съобрази първоначално определеният режим за изтърпяване на наказанието, за да се разпредели осъдения в затвор, в затвор или ЗОЗТ и в затворническо общежитие от открит тип.

По делото не е спорно между страните, че жалбоподателят е лишен от свобода от 22.08.2023 г., в качеството на обвиняем по ДП № 165/2023 г. по описа на РУ – Ихтиман и е настанен в ареста на [улица] Г. В. № 2. Същият е сключил споразумение по НОХД № 810/23 г. на 26.10.2023 г., с което му е определено наказание лишаване от свобода за 12 месеца при първоначален строг режим. В изпълнение на това споразумение прокурор от Районна прокуратура – С., Териториално отделение -Ихтиман го е изпратил за изпълнение на Затвора – София. На 30.10.2023 г. жалбоподателят е преведен в Затвора – София и настанен в приемно отделение, по реда на чл. 47, ал. 3 от ЗИНЗС, за 7 денонощия. В периода от 30.10.2023 г. до 07.11.2023 г., а именно на 03.11.2023 г., оспорващият е подал молба за преместване в Затвора – В., т.е. по постоянен адрес. Постоянният адрес и настоящият адрес на М. И. са записани на първа страница в затворническото му досие – [населено място], общ. М., област В.. След изтичането на срока по чл. 47, ла. 3 от ЗИНЗС, с Протокол № 90 от 07.11.2023 г. Комисията по разпределение на лишените от свобода по чл. 35 от ППЗИНЗС е решила М. И. да изтърпява наложеното му наказание в ЗОЗТ Кремиковци, като не е съобщила, че постоянният му адрес не е в [населено място], доколкото липсват данни този въпрос да е обсъждан.

Също така не е налице спор между страните, че с настаняването на жалбоподателя в ЗОЗТ е спазено изискването на чл. 58, т. 2 от ЗИНЗС осъдените на лишаване от свобода при първоначален „строг“ режим да се разпределят в общежития от закрит тип.

От така направения анализ се установява, че не е налице правен спор между страните по отношение спазване изискванията на ЗИНЗС относно разпределението на лишените от свобода при постъпване в пенитенциарните заведения. Спорът реално произтича от обстоятелството, че жалбоподателят не желае да изтърпява наказанието си в затвора по постоянния му адрес, а иска това да се случи в [населено място]. За да обоснове необходимостта си от оставане в Затвора София, М. И., след сезиране на съда на 04.12.2023 г., е променил настоящия си адрес от в [населено място] на в [населено място], на 06.12.2023 г. Тази промяна не може да се отрази на законосъобразността на обжалваната заповед, тъй като е последваща, а не предхождаща искането на оспорващия да остане в Затвора – София.

С цел яснота и пълнота на изложението е необходимо изрично да се подчертае, че е налице съществена разлика в производствата по чл. 58 и по чл. 62 от ЗИНЗС. В първия случай се разглежда въпроса за първоначалното настаняване на осъдените лица в местата за лишаване от свобода – дали са съобразени с постоянния адрес и първоначално определения режим за изтърпяване на наказанието. Във втория случай, производството, по чл. 62, има за предмет хипотезата, когато осъденото лице е настанено в правилния затвор или затворническо общежитие, съгласно чл. 58, и в хода на изтърпяване на наказание възникне нуждата от преместване в друг затвор. В този смисъл са неправилни изводите на началника на Затвора – София, направени в негово писмо от 17.11.2023 г, адресирано до ГДИН, че молбата на М. И. е основателна с оглед предпоставките на чл. 62, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС. Молба на жалбоподателя за настаняването му в Затвора – В. е основателна на основание чл. 58, но не и да бъде уважена от главния директор по реда на чл. 62, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС, както правилно е преценил ответника и поради което е наредил М. И. да бъде преразпределен в Затвора – В. по постоянен адрес.

По така изложените съображения, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав намира жалбата на М. И. И. за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното, Административен съд София град, Трето отделение, 8 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. И., лишен от свобода, изтърпяващ наложено наказание в Затворническо общежитие от закрит тип (ЗОЗТ) Кремиковци при Затвора – София срещу Заповед № Л-4894 от 23.11.2023 г., издадена от заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН), с която е наредено оспорващият да бъде настанен в затвора [населено място].

Да се върне на Затвора –София личното досие на М. И. И., изпратено за послужване. Решението на основание § 4б, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗИНЗС не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: